

maa jeg, naaget jeg for mit Vedkommende allerede tidligere har udtalt, at jeg har nogen Betænkelse ved Casereringen, især paa Grund af den lange Tid, hvori den skal vare, dog udtale, at jeg med Bestemthed maa fraraade Thinget at tiltræde disse Endringsforslag, saavel det principale som det subsidiaire, og der er for mig to Hovedgrunde dertil. Den ene er den, at man har villet søge at opnaae, at unge Menneſter fra Landets forskjellige Egne skulde søge til den heromhandlede Skole, uden at dette skulde blive betydeligt kostbarere for den Ene end for den Anden, at der altsaa skulde komme mere Lighed tilstede. Dette vil kun kunne tilvejebringes ved saadanne Midler, der gjøre det muligt for den, der ikke er herfra Byen, at leve her i Kjøbenhavn omtrent under samme Betingelser som dem, der ere boplatte her fra tidligere Tid. Den anden Grund er den, at man har søgt at bringe det dertil, at ogsaa Uformuende kunne lade deres Sønner gaae den Vej, hvorom der her er Tale, saa at man kunde udsøge de Dydigste af alle Classer. Begge disse Ting ville opnaaes ved Casereringen, men ingen af dem vil opnaaes ved de omtalte Endringsforslag. Naar Ugiften ved Elevernes Udbannelse er bleven fremhævet som et Hovedpunkt, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det, naar Staten vil opstille et saadant System som det, der her er opstillet, da ogsaa er nødvendigt, at den maa gjøre de Udgifter, der efter samme ere nødvendige. Staten forlanger, at der til Optagelse i Skolen skal melde sig 4 Gange saa Mange, som der vil finde Anvendelse som faste Officerer. Men naar der gjøres et saadant Forlangende, som at der skal møde 4 Personer, hvis Dydighed skal undersøges gennem en længere Tid, for hver Een, der bliver sat i fast Stilling, saa følger det af sig selv, at man virkelig maa give de Menneſter, som skulle underkaste sig den Chance, at kun een af Fire af dem bliver udvalgt til at komme ind i en betrygget Stilling, Noget for den Tid, som de anvende paa at vise deres Dydighed til at kunne komme ind i en saadan Stilling. Jeg troer, at det Ene staaer i nøie Forbindelse med det Andet, og, saalænge man fastholder den Bestemmelse, at kun et meget ringe Antal af dem, der melde

sig til Optagelse i Officeerskolen, kan finde Anvendelse i denne, saa længe maa man ogsaa lette Stillingen for dem, som melde sig, for at opnaae en Tilstrømning, hvorimellem man kan gjøre et Udvalg.

Princ. Seidelin: Naar det erede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) meente, at Indcasereringsbestemmelsen var uadskilligt knyttet til det foreliggende Forslag om Officeerskolens Indretning, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette dog ikke kan siges om det Forslag, som nu foreligger, da Bestemmelserne om Afgangen til denne Skole jo ere undergaaede Forandring, siden Forslaget kom til os fra Folkethinget. Det vil erindres, at Indcasereringsbestemmelsen oprindeligt er bleven indsat i Lovforslaget af det Udvalg, som var nedsat i Folkethinget i denne Sag. Ligesom dette Udvalg imidlertid ikke med et eneste Ord har motiveret denne Foranstaltning i sin Betænkning, saaledes er Bestemmelsen derom heller ikke med et eneste Ord bleven omtalt af den erede Ordfører i det andet Thing, da han ved 3die Behandling der afgav en Erklæring om, hvilke Punkter det var, med Hensyn til hvilke det derværende Udvalg ikke kunde forandre sin Anskuelse. For at høre al Tvivl i saa Henseende skal jeg tillade mig for de erede Medlemmer, som maatte ikke saa nøie have fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, at citere den nævnte Ordførers heromhandlede Udtalelse, der forøvrigt nøiagtigt slutter sig til Udvalgets tidligere Betænkning. Den erede Ordfører udtalte: „Det har jo ikke kunnet være Udvalgets Mening, at det Forslag, vi her have stillet, skulde have truffet det, som absolut i alle Henseender maatte erkjendes at være det Rigtigste, men jeg vil dog tillade mig at ansøre, at der er to Punkter, som have staaet for os med en saadan Klarhed, at vi neppe ville kunne komme til at forandre vor Anskuelse derom. Det ene er dette, at der ikke bør existere nogen tredie Klasse ved Akademiet, og det andet er det, at der ikke bør findes nogen Maximumsalder fastsat i Loven. Om disse to Punkter have vi været fuldstændigt enige fra Begyndelsen til Enden, og jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa for mit Vedkommende sympatht-